

Articles fotogràfics

M. SERRADELL

Unic exclusiu de

Kodak, Agfa, Zeis

Treballs de Laboratori

4 - Plaça República - 4

LA CIUTAT D'OLOT

SETMANARI D'INFORMACIÓ CATALANISTA-REPUBLICA

BUFET a 10 pessetes
la setmana

Qualsevol MOBLE el pot
adquirir a plaços a

MOBLES

"Les Tres Portes"

ANY I - NÚM. 28

OLOT, 3 DE DESEMBRE DE 1932

PREU 15 CENTIMS

Suggerències post-electoral

Es una error vincular la vida o la mort d'una ideologia als resultats d'una consulta electoral. Unes eleccions no seran mai una finalitat sinó, i encara això de manera esporàdica, un mitjà per a fer viable l'acompliment de l'ideari que informa un partit. Per tant, caldrà que totes aquelles ideologies que reposen i es sustenten d'un sentiment incommovible de pàtria, no s'arrisquin a donar una importància excessiva als resultats electorals, ni en conseqüència, capbuçar-se en inoportunes geremiades, enfront d'una desfeta, ni degenerar en feixismes després d'una victòria exuberant. En reduir la importància d'unes eleccions als termes justos que li corresponen, convindrem en que tot plegat no passen d'ésser uns mers accidents en el curs normal d'una ideologia que representi un patriotisme bàsic i que tingui una visió clara de la seva finalitat.

Però, si de fet, tota campanya electoral no és més que un accident, caldrà aprofitar els ensenyaments i les lliçons que en pervenen. És evident que aquestes lluites marxen empeses per una corrent passional que de vegades es transllimita de les proporcions que hauria de guardar, però és aquest mateix apassionament que ens donarà la norma per valorar l'estructura moral de l'adversari i encaixar el judici, irrefutable, col·lectiu. Pels que maldem per dominar el meridionalisme que pesa sobre la política catalana, plena de lamentacions tràgiques i de *fermentus dictatorialis*—que deia un humorista amic nostre—pels que aspirem a fer-ne una cosa normal, sense un bri més ni menys, en la justa transcendència que li pertoca, tots els accidents, favorables o adversos, no poden representar altra cosa que un incentiu de depuració ideològica, i una nova visió, més fresca, més real, més delimitada, de la tasca futura. Això pel que afecta a la moral del partit, que pel que fa a la pràctica caldrà subjectar-se a la realitat de la suprema decisió democràtica i acceptar de grat, no per força, la veu de les urnes, que per si sola assenya la posició de cada ideologia, en el govern o en l'oposició, tant-se-val, perquè tan patriòtica pot ésser la tasca d'una majoria triomfant com la d'una oposició raonada i serena. Ha estat dit repetides vegades, per estadistes eminents, que oposició vol dir col·laboració i, per tant, no caldrà mai que l'oposició defugui la seva posició, ni que les majories abandonin o excusin el dret i l'obligació que el poble els confereix de regir la cosa pública. És en aquest lliure joc que escau precisament l'èxit de les democràcies.

Però si totes aquestes coses són sabudes i normals en tota nació que té endegada la seva política, regida per un sistema electoral més d'acord amb la respectiva vida, encara és una cosa pràcticament impossible a la nostra terra, on el sistema d'elecció és troglodític. És aquesta circumstància que ha fet possible deixar sense representació a importants nuclis polítics; aquesta circumstància i l'endarreriment ideològic del país, que no sap encara que en la política hi caben múltiples matitzacions que escapen a la llei del pèndol (dretes o esquerres, simplement) i que són les que centren en definitiva la política d'un país i li donen una consistència que d'altra manera no tindrà mai. El dia que la gent s'adoni d'aquesta fretura política, el sistema d'elecció serà renovat, i aleshores podran votar-se amb determinades possibilitats, partits i ideologies amb programes constructius, concrets i eficients, sense necessitat de recórrer a veleïtats político-religioses ni a militarismes, per tots que siguin.

JOSEP MUNTEIS

Del Moment

L'elegància de saber guanyar

Dissabte tinguérem ocasió de sentir impressions respecte a la posició dels nostres setmanaris, comentant les passades eleccions. Destacà la impressió que produí «Acció Ciutadana», que veritablement no semblava pas el portantveu d'un partit triomfant: és el mateix cas que ha succeït a «L'Opinió», que així com totes les altres publicacions han acabat les seves estridències totjust acabades les eleccions, han prosseguit la seva campanya difamatòria com si encara estessin en plena eferescència electoral. Així, per exemple, i tornant a «Acció Ciutadana», va produir certa llàstima el comentari verinós que dedicaven a la dimissió del senyor Garganta: alguns dels termes emprats, propis d'una determinada professió, revelen qui és el seu autor, que sobradament ha demostrat quin concepte té de la política, i quins profits reprobables n'espera i com deu esperar ho ara que les circumstàncies afavoreixen el seu partit.

Si «Acció Ciutadana», amb la victòria, ha parlat d'aquesta manera, què hauria dit en cas de perdre? Segurament faria horror.

Les diverses formes del caciquisme

Es un fet palpable que per aquests pobles rurals el caciquisme de propietaris i clergues s'ha afeblit considerablement. Amb astorament, però, observem el naixement d'una altra mena de caciquisme, que no sabem si serà pitjor que l'altre. Ens referim al caciquisme dels mestres.

Qualsevol que en aquestes passades eleccions hagi tingut ocasió d'observar-ho de prop, no li haurà passat per alt la influència persistent d'un mestre que tenim molt a la vora, i que les seves aficions polítiques, que ratllen ja a una exageració, desdiuen molt de la seva alta missió pedagògica. I subratllem la seva fòbia en matèria religiosa, que sobrepassa els límits del laïcisme per convertir-se en una veritable obra sectària i perniciososa.

Cal evitar que els mestres segueixin la trista història política que imperava ahir a la majoria dels pobles rurals.

«El Deber», el Bloc i nosaltres

«El Deber», parlant de les eleccions, s'ha esverat perquè a l'hora de l'escrutini aparegueren algunes candidatures a les quals figuraven noms del Partit Catalanista Republicà i del Bloc Obrer i Camperol: aquesta barre-

ja l'atribueix a elements del Casal, i diu que primer votarien els dimonis que a la Lliga. Sabem que de temps, el mal nostre pel volgut confrare és el de no sentir cap simpatia per la Lliga i se'n dol moltíssim, perquè, naturalment, els elements del Casal farien molt de favor a aquesta força fonedissa de la Lliga local, que per manca de jovent es veu condemnada, inexorablement a la seva extinció. Agrairíem al nostre volguéssim confrare ens donés una recepta per controlar els vots que no estan subjectes a cap disciplina, perquè nosaltres no sabem pas que hagin estat elements del Casal els autors d'aquesta promiscuïtat de vots i bé cap la possibilitat d'ésser-ne autors alguns elements del propi Bloc que trobessin de més confiança política els nostres homes que els de la Lliga, tot i que nosaltres no volem fer afirmacions en cap sentit.

I en compensació, aconsellarem al «Deber» que es decideixi per fi per la religió o la política: en el primer cas, que es posi d'acord amb les altres publicacions catòliques a fi que no es produeixi més el confusionisme religiós que tothom ha observat amb motiu de les eleccions: i en l'últim cas, que tingui la valentia de declarar-se oficialment portantveu de la Lliga Regionalista.

I vosaltres, doncs?

Es molt explicable que la desfeta, que hem sofert a les eleccions hagi suggerit una pila de comentaris: què farà el Casal Català? Plegarà o no, LA CIUTAT D'OLOT? Seguirà una altra orientació?

Els que més s'han interessat pel nostre setmanari, són els carlins. Diuen que hem de plegar: veritablement, quan sentim això de la seva part, ens ve una mena de calfred: guardem la «Tradicció», i no sabem si veiem un mort o un viu. Perquè és clar com l'aigua que amb aquesta teoria el setmanari carlí hauria de fer una pila d'anys que havia d'haver passat a millor vida.

Per segona vegada

No és pas una vegada, sinó que ja van dues que el senyor Aubert, aquí alcalde efectiu, vota en contra d'una unanimitat consistorial essent-ne ell president. Això, fins avui era un cas estrany: ara, però, és una cosa corrent.

El senyor Iglésies va desoïdar-se de fer-li costat. Pot arranjari-ho; també per segona vegada, a la sessió vinent.

Josep Fontpedra

A J U N T A M E N T

Dimarts passat celebrà el nostre Consistori la sessió setmanal ordinària, sota la presidència de l'Alcalde interí senyor Ramon Aubert i Cros, i amb l'assistència dels regidors senyors Boix, Vidal, Piera, Iglèsies, Calm, Garganta, Ortiz, Blanc i Vinyeta.

Es llegí l'acta de la sessió anterior, que fou aprovada.

Es procedí a la tercera i definitiva votació per a l'elecció d'Alcalde, per no haver obtingut majoria absoluta de vots en les sessions darrerament celebrades el senyor Ramon Aubert. Efectuat l'escrutini, donà un resultat de 7 vots a favor del senyor Aubert i 3 en blanc, quedant, per tant, elegit el susdit senyor Ramon Aubert i Cros alcalde definitiu.

Seguidament es passà a una nova votació per elegir el tercer tinent d'Alcalde, puix tampoc havia obtingut el número de vots necessari en les sessions últimes el senyor Xavier Piera. L'escrutini donà per resultat 4 vots a favor del senyor Piera i 6 en blanc, resultat que també dona caràcter definitiu al càrrec de tercer tinent d'Alcalde al senyor Xavier Piera, per ésser aquesta la tercera i última votació.

Com sigui que amb l'elecció del senyor Aubert pel càrrec d'Alcalde queda vacant el de primer tinent, es passa a votació per a la seva elecció, quedant nomenat en caràcter interí el senyor Joan Iglèsies, per haver obtingut 7 vots a favor seu i 4 en blanc.

Després d'efectuades les votacions, el senyor Joan de Garganta demana la paraula per explicar el significat dels vots de la minoria catalanista del Casal Català, que han donat els seus vots als senyors Aubert i Iglèsies perquè entenen que tota vegada que el partit d'Esquerra Republicana que ells representen s'emportà la majoria dels sufragis en les passades eleccions, és lògic que portin la direcció de la ciutat: però que aquesta seva actitud no significa de cap manera l'existència d'aliança de cap classe, i que ells conservaran la seva completa independència dins el Consistori per fer allò que més els convingui.

El senyor Piera demana també la paraula per manifestar el seu disgust per la situació crítica que es troba el Consistori; agraeix a la minoria obrera la confiança que li han concedit votant-lo, però que ell hauria preferit que no ho haguessin fet, perquè el seu desig, davant la forma que s'han presentat les circumstàncies, fóra inhibir-se per complet: i que molt a disgust accepta el càrrec que se li confereix i que ho fa únicament per no poder excusar-se'n, perquè la llei li obliga.

L'Alcalde, senyor Ramon Aubert, pren la paraula agraint a tots els que l'han distingit amb el seu vot. Manifesta que ell encara no sap si acceptarà el càrrec que se li confereix, però, que en cas afirmatiu, espera que si bé la bona harmonia per qüestions polítiques ha estat trencada, trobarà l'ajuda de tots en les qüestions administratives. Que ell considera que encara que l'Esquerra tingui el govern de Catalunya a les seves mans per raó de la majoria obtinguda, no és suficient perquè ells hagin de carregar-se de la responsabilitat del govern de la ciutat. Que en cas ell d'acceptar, governarà sempre amb el mateix sentit esquerrà que ho havia fet fins ara en la seva tinència. I prega a tots els regidors allà presents, que parin atenció en el desenrotllament de la crisi municipal, puix en cas d'elegir el senyor Iglèsies per primer tinent d'Alcalde, aquesta crisi durarà sis setmanes, perquè després quedarà vacant el càrrec de síndic.

Després de les paraules del senyor Aubert, es segueix la tramitació de l'ordre del dia, llegint-se una instància de les germanes Gassiot manifestant que estarien conformes que fos expropiada la finca de la seva propietat afectada pel traçat de la carretera de la Moixina a la Deu, mitjançant que l'expropiació fos del totalitat de la finca i pel preu de sis mil pessetes.

Fora de l'ordre del dia es llegí una comunicació escrita en castellà, signada pel senyor Miquel Grabolosa i d'altres, interposant recurs contra la decisió de l'Ajuntament en la qüestió del ja cèlebre martinet, coneguda abastament pels nostres llegidors, en el sentit que la Comissió de Governació no ha tingut en compte la impossibilitat d'esmortuir el soroll que produiria el seu funcionament, i que no pot considerar-se com una explotació de caràcter familiar.

El president de Governació, senyor Vidal, protesta del sentit d'aquesta proposició que s'apoya en coses que no incumbeixen absolutament per res a la Comissió de Governació: que no obstant, el dictamen emanat d'aquesta Comissió es recolzava amb el que marca la llei i que, per tant, els seus components tenen ja el seu criteri fet respecte aquesta qüestió i que creuen que fóra preferible que es desestimés per no fer perdre temps als seus signataris, en cas que decideixin presentar recurs a Girona. La proposició del senyor Vidal és acceptada per unanimitat, exceptuant la presidència que vota en contra.

I per no haver-hi res més a discutir, s'aixeca la sessió.

Una carta del senyor S. Sala

El dia 19 de Novembre «El Deber» publicava una carta del senyor Salvador Sala, que havia adreçat amb anterioritat al Casal Català amb motiu de l'acord pres pel Consell Directiu d'aquella entitat, d'expulsar, en cas de no voler rectificar, a tots els socis que havien donat la seva signatura perquè figurés al peu del manifest que publicà la Lliga Regionalista a la nostra ciutat.

El Casal Català en la seva assemblea general que tractà de les eleccions i que donà compte d'haver pres l'acord de referència, no esmentà per res el nom del senyor Sala, explicant únicament haver rebut una carta d'un soci que s'expressava en tals o quals termes.

El senyor Salvador Sala ha cregut convenient donar publicitat a la seva gesta i publicà, com diem abans, la seva carta.

Tota vegada, doncs, que aquesta carta ha vist la llum pública i en conseqüència perd el caire particular que tenia tractant-se d'un afer entre l'esmentat senyor i el Casal Català, ens plau reproduir-la, perquè a la vegada que contribuïrem als desitjos del senyor Sala de donar-li una major difusió possible, n'enterarem als nostres lectors que, naturalment, no són pas els mateixos d'«El Deber». Per a reproduir-la amb més exactitud, hem respectat l'ortografia especial del senyor Sala:

«Enterat del contingut en el ofici que ha tingut a bé adreçar-me el Consell Directiu del «Casal Català» d'Olot, conminant-me a que dintre vuit dies fassi una adhesió pública al P. C. R. per tal de que pugui seguir dintre la entitat, no tinc cap classe d'inconvenient en manifestar: 1er. Que soc lo de sempre, un catalanista de cor, almenys tan com el qui més del P. C. R. 2on. Que soc republicà convençut i de tan antic com el qui més de la Directiva. 3er. Que no formo part de cap altre entitat política.

Ben sentades aquestes afirmacions, permeteu-me que amb tots els respectes deguts, vos digui, que esteu en un greu error al recolar-vos, honorables Srs. de la Directiva, en les raons que exposeu en el vostre ofici; en primer lloc per les manifestacions que he fet i en segon

lloc perquè entenc que el manifest que la Comissió Auxiliar de la «Lliga Regionalista» a donat a la llum pública pot anar signat per tothom amb tal que tingui ben arrelades les idees de Catalanisme i república, estan excent, però, de les de demagogia.

Seguin el criteri que sustenteu en el vostre ofici: ¿A que ve que vos hagi ajuntat per a els afers de la cosa pública que tan desastrosament s'han dirigit, a l'hora que de fairs tan catàstrofica han quedat sens solució encara, amb qui està excent, quasi, de catalanisme? ¿A que ve el que aquesta entitat vostre hagi fet els ulls grossos i de més a més el caldo gras en lo referent a la pessima actuació de l'Esquerra Catalana, a pesar d'haver-vos menyspreut? ¿No haveu vist suara com genolls a terra el P. C. R. ha pidolat uns llocs per a la Generalitat a l'Esquerra Catalana, siguent així que aquest partit polític té caires de tot, menys de catalanista ni de democrata?

Aquesta mena d'obrar, en concepte meu, de cap dels modos se la pot considerar com espill de conseqüència política.

Tal volta per considerar-ho així, ha fet possible que tot un estol de les personalitats més preclares i de més solvència política, per motu propi, se separessin de les rengleres del P. C. R.

Lamentán moltíssim els viarans que ha empres el P. C. R. i a pesar de no preferir el programa de la Lliga Regionalista, tinc el viu sentiment de no poder continuar políticament al costat vostre, per lo que vos demano que desde avui em considereu baixa del «Casal Català» així com també del periòdic portaveu vostre «La Ciutat d'Olot» quan acabi el compromís; pensament que altrament ja tenia fet per a fi de mes i de subscripció.

Visqueu molts anys.

Olot 31 de Octubre de 1932.

S. Sala

Al Consell Directiu del Casal Català.»

Comentaris? Francament, no ens atrevim a fer-n'hi cap. El fet que una persona, donada la seva idiocràcia, signi el manifest d'un partit polític i cregui que és viable continuar a les files d'una entitat que està adherida a un altre partit, escapa a tot comentari. El lector se'l farà millor.

Doctor Gassiot

FISIOTERAPIA
DIATERMIA
RAIGS X
LAMPARA DE CUARÇ

Telèfon, núm. 74

Avda. Paluzie (Pla de Liacs)

Afai't's a la
Perruqueria Castells

Comprou a la
Perfumeria VINYETA

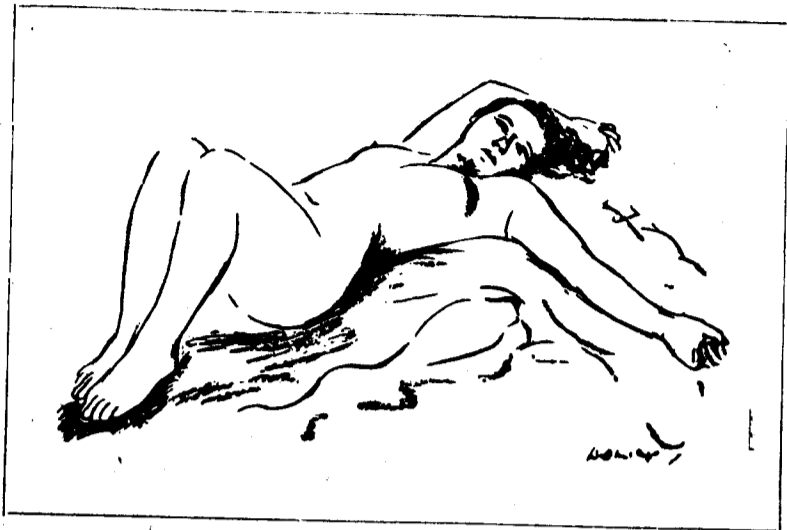

UN SOL FOC
Proporciona calefacció i aigua calenta a tota la casa
Amb la Calefacció IDEAL CLASSIC ja tenim resolt el problema del confort higiènic i econòmic. Per pocs diners podeu instal·lar-la a casa vostra, lliurant-vos, a la tardor i a l'hivern, del fred i de la humitat
Fascicles gratuïts
Bartomeu Agustí
OLOT

Projectes - Decoració - Publicitat
JOSEP PUJOL
Primer de Maig, 11 - S. Pere Màrtir, 10

Sabó LA PICADORA
el de més rendiment

LES ARTS I LES LLETRES

Dibuix de F. Domingo

El Concurs pel Monument a Pi i Margall

S'ha celebrat a Barcelona el concurs per a premiar la figura de la República i el bust que tenen de figurar en el monument que, per anar emplaçat al capdamunt del Passeig de Gràcia, han projectat els arquitectes A. Florensa i J. Vilaseca. El primer premi ha estat concedit a l'escultor J. Viladomat i tres accessits als senyors A. Ramon, J. Borrell Nicolau i M. Parodes.

Fins a la data, no sabem que s'hagi fallat el concurs pel bust d'En Pi i Margall.

Ara, segons tenim entès, degut a haver-se presentat a concurs varies figures dignes d'ésser tingudes en consideració, hi ha el propòsit d'ofrir a totes aquelles poblacions de la nostra terra, en les quals hi hagi el propòsit d'homenatjar dignament el nou règim, una selecció d'aquestes figures, amb la qual cosa no sols es podria disposar d'una representació digna de la República, sinó que seria un estímul pels nombrosos artistes que havent comcoregut a l'esmentat concurs no han pogut assolir premi.

Ja no cal dir que ens adherim a aquests propòsits i veuríem amb gust que la nostra ciutat fos una de tantes que permetessin dur-los a la pràctica.

INFORMACIO

EXPOSICIONS.—Entre les exposicions que s'anuncien per a la propera quinzena a la Sala Parés, figuren les dels pintors Joaquim Vencells, Francesc Guinart, Prat Colomer i Frederic Planella.

També anuncien les seves exposicions el joier Jaume Mercader i el pintor Domènec Carles.

Llegim que a l'exposició de pintura internacional que aquest any es celebrarà a Nova-York, a la qual sols es pot concórrer per invitació, hi figuraran obres dels pintors catalans: J. Mompou, J. Serra, J. Togores, J. Sunyer, P. Picasso i P. Pruna.

ATHENEU POLYTECHNICUM.—Marçal Oliver donarà a l'Atheneu

Polytechnicum» de Barcelona un curs de XV lliçons sobre Literatura Catalana Antiga.

CENTENARI.—Amb motiu de complir-se, el dia 24 del proppassat Novembre, el tercer centenari del naixement del filòsof Benet Spinoza, hem pogut llegir, entre altres notables treballs, un estudi biogràfic, àmpliament anotat, que Josep V. Foix publica a «La Publicitat».

LA BIBLIOTECA «A TOT VENT».—Aquesta notable biblioteca de les «Edicions Proa», acaba de donar a la llum la novel·la «Golovin», de l'autor alemany Jakob Wassermann, traduïda per Pau Cirera i de la qual tenim les millors referències.

El passat diumenge estigué a la nostra ciutat el senyor Macià Pasqual, secretari del Grup d'Artistes Independents, el qual, si bé és veritat que no pogué pas emportar-se'n massa bones impressions referent al resultat econòmic de l'exposició celebrada a la Sala Vayreda, va produir-li excel·lent efecte la sala aquesta, i creu que poden esperar-se de l'organisme que la manté els més falaguers resultats.

SALA VAYREDA.—Avui s'inaugurarà a la Sala Vayreda una exposició de les obres que el pintor Melcior Domenge portarà a Barcelona a mitjans de mes.

Economia - Immillorable qualitat
Perfumeria VINYETA

VDA. DE P. BONAVIA AGENCIA DE NEGOCIS

Gestió i despatx de tota classe d'assumptes en les oficines de l'Estat, Província i Municipi.

Segurs-Viatges-Cobrament de Crèdits

Corresponsals a Girona
Barcelona i Madrid

Sant Esteve, 21

OLOT

A LA CASA

JOAN SALA

COMPRAREU
LES ÚLTIMES
NOVETATS I A
MÉS BON PREU

SANT ESTEVE, 12 - OLOT

Xocolates fines, aromatiques
i econòmiques? Proveu les
que fabrica en JOSEP COSTA

**Rellotgeria
i Joieria**

**Hermenegild
Puigferrer**

Plaça Mora, 1. - OLOT

Voleu fer-vos una cultura EUROPEA?
Voleu comprendre el CINEMA sonor?
Voleu treure profit dels VIATGES?
Apreneu l'Anglès i el Francès

MERCERIA
Jaume Tenas

GÈNERES DE PUNT

FILS DE LLANA

BISUTERIA

PERFUMERIA

JUGUETS

Passeig de Blay, 59 - OLOT

Barberia i Perruqueria
CASTELLS
Servei esmeradíssim

Recader «EL RAYO»

(Successor de SINGLA)

Servei diari amb camió de Barcelona,
Girona, Olot a Figueres i viceversa
amb combinació de les següents

Agències:

Barcelona { Rech, 18 - Telèfon 10.802
Bou de la Plaça Nova, 7

Girona: Figuerola, 21

Figueres: Rambla, 11

Olot: S. Seguí, 9 i Passeig de Blay, 48

Nota: Entreguen sempre els vostres
encàrrecs a les agències ja esmentades,
puix del contrari aneu amb risc
de retard i pèrdua de paquets.

**ESPARTERIA
I FABRICA D'ESCOMBRES**

JOAN PUIG

Successor de J. Pagès

Carrer S. Seguí, 9 (abans Carme)

La casa de les ESTORES per hivern

Gran stok de carpatos belgues i
alfombres a preus econòmics.

GIRONA

P. SANT FRANCISCO, 18

Telèfon, 127

AGENCIA
ADMINISTRATIVA-COMERCIAL

Joan Triadú Mitjà

OLOT

P. PÁRROCO FERRER, 6

Telèfon 24

EL CINEMA

Luís Buñuel i els seus ulls

D'Hollywood, els propagandistes a sou de les grans cases productores, ens n'han explicat un sens fi de grandeses, de mensualitats fabuloses i de vides principescues. Moltes flors i moltes violes.

Del film "L'âge d'or" (abans "La Bête Andalouse")

Després — la reacció obligada — ens n'han contactat tota classe de calamitats, d'illusions fallides i de misèries. ¿Qui no ha sentit parlar dels innumbrables extrems i de llur inenarrable

Buñuel va ésser posat en entredit en córrer que acceptava la col·laboració de Cocteau per fer un nou film que es diria *La bestia negra*. Sembla que es tractà d'un bluff. I encara Cocteau ha acabat passant-se també al Comunisme.

El descens dels que coneixien Buñuel fou també en saber que la Metro-Goldwin-Mayer l'havia contractat com a director de films parlats en espanyol. Buñuel ha resultat, però, ensibornable i ha

Del film "L'âge d'or" de Buñuel i Dalí

ble fortuna? ¿Voleu res més autènticament tràgic que una sèrie immensa de personetes amb pardalets al cap—qui menys es creu amb més facultats que Greta Garbo o que Clive Brook—que no puguin gairebé menjar i les més afortunades puguin tot el més arribar a un lloc en un chor indestriable, a formar part de qualsevol massa amorfa i a fer de *maldito* en un film insignificant?

Quanta de gent que papalloneja inlassablement pels estudis cinematogràfics, esperant i aguantant poder actuar i realitzar llurs pensades i llurs somnis!

I si mai les cases s'han encapritxat d'algué ¿quants han resistit llurs oferiments per vexatius que siguin? Potsar només un. El més famós director europeu d'avui dia, l'autor de *Entr'acte*, *Un Chapeau de paille d'Italie*, *Les Deux Timides*, *Sous les toits de Paris*, *Le Million*, *A nous la liberté!* (per citar els seus films que han arribat a Espanya) i que ara ha acabat el film *Quatorze juillet*. René Clair. Tots els altres directors, els més cèlebres inclús, han emigrat i han anat a sotmetre's a la voluntat de les grans marques cinematogràfiques.

Dues persones solament s'han passejat a pleret pels grans estudis americans, pregats fins a la saturació perquè accedissin a realitzar alguna obra, i les quals sempre han refusat categòricament. Quins són aquests afortunats mortals?

Un: Sergei Michaelovitch Einseinstein, l'admirat autor de: *El acorazado Potemkin*, *Octubre*, *Romanza Sentimental* i *Viejo y Nuevo* (titulada primer: *La línea general*).

Dos: Luis Buñuel, ajudant o millor mà dreta, per un temps, del director francès Jean Epstein (al nostre país ha arribat d'ell *La caída de la casa Usher*, tret de dos contes d'Edgar Poe) i solament autor de dos únics films.

Qui és Buñuel? Un espanyol i més concretament un aragonès.

Pertany a la cleda dels surrealistes. Qui recorda avui el surrealisme? I pensar que tot just un any o dos enrera era el plat del dia!

Recordem de correguda els que a Espanya s'han dit surrealistes o almenys s'ho han deixat dir: Hinojosa, Aleixandre, Cernuda, Altolaguirre, Garcia Lorca, Pepin Bello; Romero, Marube i Porlan, Merlo (i altres de la revista *Mediodía* de Sevilla), Rogelio Buendía; Manuel Angeles Ortiz, Bores, Peinado (i altres de la revista *Litoral* de Màlaga), Dario Carmona, Rafael Alberti, Santeiro, *Petere*, Benjamín Palencia, Moreno Villa; Gerardo Diego, Alvarez Piñer, Basilio Fernández, Juan Larrea (i altres de la revista cantàbrica *Carmen*) i Angelita Santos (joveníssima i que aquest any ha estiuejat ací a Olot).

A Catalunya: Joan Miró (la nineta dels ulls de Sebastià Gasch), J. V. Foix. Artur Carbonell, Gol i els gironins Angel Planells i Salvador Dalí.

Entre tots aquests noms (amb tota seguretat que ens oblidem de molts altres), de quants podem dir avui que són surrealistes? Segurament que si ens basem amb el manifest surrealista del 1924 en el qual el surrealisme era una escola purament literària (*subconscientistes* algú ha proposat denominar-los) gairebé tots, amb més o menys bona voluntat, podem considerar-los-hi. Però si ens basem amb el manifest de 1929, que és el que compta, en el qual el surrealisme és una forma de conducta que ha acabat adherint-se al Comunisme, només podem considerar surrealistes: Dalí i Buñuel. Els dos que realitzaren els films: *Un chien andalou* i *L'âge d'or* (títol definitiu del que primerament anava amb el nom: *La Bête Andalouse*).

Dalí i Buñuel, grans amics i col·laboradors, són, no obstant, ben divergents. De Dalí en sabem moltes de crespes, ha fet mil i una excentricitat i ha dit

mil i una atrocitat. I tractat és suau com un guant. La seva figura és escardalencia i es mostra sempre molt atent amb tothom. Vist de prop no fa cap quimera. Amb una mica d'inconsciència un pot acabar rient-se'n.

En canvi és impossible riure de Buñuel.

Dalí diu coses esglaiadores però fa l'efecte que no és capaç de trencar cap plat ni cap olla.

Buñuel no es manifesta mai i fa l'efecte que és capaç de tot. Es fornit, bru, més que bru, negre. I quins ulls! Uns ulls enormes. Uns ulls terribles.

Planells té una obsessió pels peixos i els trossos humans sanguinolents. Dalí està afectat per les llagostes de rostoll (sembla que des de molt petit que no li han fet mai cap goig i no és difícil de trobar-ne en els seus quadros). A Buñuel el domina els seus ulls.

Luis Buñuel tenia alguns llibres enllestits totalment i els destruï abans de donar-ho al públic. S'han salvat un parell just de planes i s'hi troben aquesta sèrie de paràgrafs obsessionats pels ulls:

«Los charcos formaban un dominó decapitado de edificios de los que uno es el torreón que me contaron en la infancia de una sola ventana tan alta como los ojos de madre cuando se inclinan sobre la cuna.»

«Cerca de la ventana pende un ahorcado que se balancea sobre el abismo cercado de eternidad, aullando de espacio. SOY YO. Es mi esqueleto del que ya no quedan sino los ojos.»

«Tan pronto me sonrien, tan pronto me bizquean, tan pronto SE ME VAN A COMER UNA MIGA DE PAN EN EL INTERIOR DEL CEREBRO.»

«La ventana se abre y aparece una dama que se da polisoir en las uñas. Cuando las considera suficientemente afiladas me saca los ojos y los arroja a la calle. Quedan mis órbitas solas sin mirada, sin deseos, sin mar, sin polluelos, sin nada.»

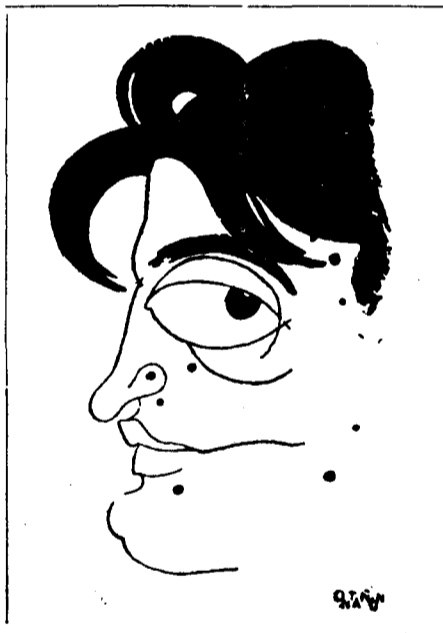
«Cuando los soldados de Napoleón entraron en Zaragoza, en la VIL ZARAGOZA, no encontraron más que viento por las desiertas calles. Solo en un charco croaban los ojos de Luis Buñuel. Los soldados de Napoleón los remataron a bayonetazos.»

«Un plesiosauro dormía entre mis ojos.»

I finalment el seu film *Un chien Andalou* comença amb l'escena en què el mateix Buñuel està afilant curosament una navalla. Navalla que li ha de servir per obrir l'ull de la protagonista. Escena esgarrifosa i en la qual Buñuel s'hi rabeja.

No, no és possible riure's de Buñuel. Si més no, ho priven els seus ulls. Enormes. Terribles.

R. Ll.

Luis Buñuel

Demaneu en els millors establiments el famós xampany de cava
LINCOLN
Dipositari: Esteve Hostench Trasfi
Olot. Teléfon n.º 71

PERRUQUERIA
JOSEP PLANAGUMÁ
Acurat servei. - Locions
Plaça de la República, 7.º OLOT

EL CINEMA

«NOIES D'UNIFORME»

Heus ací el comentari que féu Just Cabot a «Mirador», arran de l'estrena d'aquest film:

«Com s'ha dit en aquestes mateixes pàgines, el film *Noies d'uniforme* que «Mirador» presentarà al públic de Barcelona, és tret d'una obra teatral de Christa Winsloe, retolada originàriament *Gestern und Heute* (*Ahí i avui*). Existeix, en general, una prevenció envers les pel·lícules tretes d'una novel·la o d'una obra de teatre. En tals adaptacions, suren massa reminiscències literàries o teatrals, perquè pugui conservar-se pura l'especificitat cinematogràfica. Quan un film d'aquests es salva, és a costa d'una interpretació molt lliure de l'obra inspiradora. (Citem, a tall d'exemple, com es separa *L'àngel blau*—el film que revelà Marlene Dietrich—d'*El professor Unrat*, la novel·la de Heinrich Mann d'on Sternberg tragué el seu film). No som nosaltres dels menys afectats per aquella prevenció sobre l'origen dels films, i, àdhuc no coneixent l'obra de Winsloe, remarcuem com Leontine Sagan, la directora del film, ha reeixit a donar-nos una obra específicament cinematogràfica, que sembla pensada originàriament per al cinema.

No cal que expliquem la intriga del film, ni els esdeveniments que hi tenen lloc. L'una i els altres són reduïts al mínim. El tema de la pel·lícula no radica en l'argument, sinó en l'ambient. Potser davant un film com *Mädchen in uniform*—o com *Al·leluia, Sous les toits de Paris*, i algun altre—arribaríem a la conclusió que l'essencial d'una obra cinematogràfica és que ens evoqui un ambient, que ens introdueixi en un medi veritablement descrit. Aleshores, davant una obra així, no ens preguntem si som davant una obra cinematogràfica, o literària, o teatral. Veiem, simplement, viure. I això—que sembla tan poc, però és la cosa més difícil de reeixir—ja basta.

No sé si el mèrit d'aquesta veritat correspon a Christa Winsloe o a Leontine Sagan; el que és cert, és que només per ella sola, el film *Noies d'uniforme* arriba a un patètic i a una emoció com potser només hi arriba el millor Chaplin, l'home més patètic del món. I aquest patètic i aquesta emoció aconseguits amb una tal simplicitat de mitjans, que ben poques vegades—com a propòsit d'aquest film ha fet algú el nom del qual em dol no saber—s'ha citat la frase de Racine al prefaici de *Berenice*: «L'art és fer alguna cosa de res.»

Tot, en el film, col·labora a aquesta simplicitat: l'argument, la tècnica, la interpretació. Del primer, ja n'hem dit alguna cosa. Quant a la tècnica, les fotografies són immillorables; els punts de vista, ben trobats i eficaços per a l'economia del film. Però aquesta tècnica és tan perfecta, que no es nota la seva presència. I això que tot el film, de cap a peus, és realitzat amb un sentit plàstic tan admirable, que l'espectador no es cansa de veure un film de duració normal que es desenrotlla exclusivament en l'edifici d'un pensionat i enlloc més.

Igualment diríem de la interpretació. Que lluny som de la preocupació de les vedettes que inspira la quasi totalitat dels films de tot arreu! És impossible estar-se de pensar en el que fóra *Noies d'uniforme* realitzat a Hollywood i els aires que prendrien unes escenes per a les quals s'haurien triat les cinquanta *girls* més boniques entre el stock d'èxtres. En canvi, Leontine Sagan ens presenta una col·lecció de pensionistes que donen tota la sensació de l'autenticitat, que fan el seu paper amb una naturalitat i una sinceritat, que sembla ignorar del tot l'espectador.

Aquest joc escènic natural faria pensar en alguns films russos, si l'atmosfera de *Noies d'uniforme* i el problema que s'hi planteja no allunyessin de seguida aquell acostament.

Cal també remarcar la mesura i el tacte amb què és dut un film que fàcilment, en altres mans, podria escórrer-se cap a equívocs i terboleses davant els

quals els freudians teoritzarien anys seguits, els francesos cultivarien la *grivoiserie* i els americans el *sex appeal*.

Contra el que hauria pogut ocórrer, són els ingredients sentimentals, i no pas els eròtics, els que floten en l'atmosfera de la pel·lícula.

No sabem quina serà l'acollida que el públic de Barcelona dispensarà a *Noies d'uniforme*, perquè el cinema, tot i essent un art internacional, és susceptible de reaccions diverses a cada país. A Alemanya, *Noies d'uniforme* fou l'obra que aconseguí més vots en el referèndum popular sobre el millor film de la temporada: a França s'ha projectat mesos seguits. I això que es tracta d'una obra concebuda sense cap dels prejudicis comercials que informen la major part de la producció cinematogràfica. Això ens prova, una vegada més, que sovint no és l'afalac del públic la manera més segura de reeixir, sinó realitzar obres simplement bones i prou.

Esperem que el públic barceloní sabrà apreciar aquest film que dona una nota nova, autèntica i profundament humana, entremig de la banalitat abundant de films tan aviat projectats com oblidats.»

Gary Cooper

Del film «Marruecos»

Per les nostres Sales

El Príncipe Gondolero.—Una de les moltes produccions dialogades en espanyol completament despullades de tota psicologia cinegètica. En aquest film, un dels defectes més accentuats que hom pot notar, és en l'aspecte essencialment teatral, el qual, a més d'una fraseologia completament taliesca, dona la sensació, la major part de les vegades, d'una escena entre bastidors.

En quant al treball dels protagonistes, Robert Rey i Rosita Moreno, deixa molt que desitjar.

Un drama en la nieve.—Tema vulgar i execució senzilla. Cal remarcar, no obstant, el magnífic treball de càmera, sobre tot en l'ascensió a Mont Cervin, en plena nit, donant l'aspecte de quelcom fantàstic i magestuós.

Las alegres chicas de Viena.—Divertida opereta d'ambient retrospectiu, plena de tocs mestres de càmera i direcció, interpretada meravellosament pel famós estel alemany Willy Forts, excel·lentment acompanyat per la gentil Lee Parry, amb subjugadores melodies del celebrat compositor Robert Stolz.

En resum, una cinta de vàlua excepcional.

Per avui i demà al Teatre Principal s'anuncia la gran pel·lícula «Muchachas de uniforme», el co-

Del film «Para alcanzar la luna»

mentari de la qual publiquem en aquesta mateixa plana.

Dijous vinent s'hi projectarà la producció espanyola «Carceleras», per l'artista Raquel Rodrigo.

Demà al Cinema Ideal Park s'anuncia el film parlat en espanyol «La Fruta amarga», per Joan de Landa i Virginia Fàbregas.

Per a dijous vinent està anunciada la producció «Marruecos», en la qual Marlene Dietrich hi juga un importantíssim rol, molt ben secundada per Gary Cooper i Adolphe Menjou.

INFORMACIO

ESPECTACLES

Teatre Principal

Avui nit i demà diumenge, tarda i nit
La producció dramàtica

Corazones en el destierro

per Dolores Costello

Fox Movietone
Revista

El film més sensacional d'aquesta temporada

Muchachas de uniforme

per la cèlebre artista Dorotea Wieck

Dibuixos sonors

Dijous vinent:

Carceleras

Cinema Ideal Park

Diumenge, tarda i nit

La comèdia sonora

Para alcanzar la Luna

per Douglas Fairbanks

La iniciación de Bimbo
Dibuix sonor

Actualidades Mundiales

Revista sonora

La vigorosa comèdia dramàtica

LA FRUTA AMARGA

per Joan de Landa

Dijous vinent:

Marruecos

ESTANCS DE TORN: Carrers de Francesc Macià i Primer de Maig.
FARMACIA DE TORN: Llach.

Anuncis oficials

La subhasta per a adjudicar l'aprofitament del pel i unglots del bestiar porquí que es sacrifici a l'escorxador municipal d'aquesta ciutat, des de primer de Novembre de 1932 a 31 d'Octubre de 1933, tindrà lloc al Saló de l'Alcaldia de la Casa Comunal el dia 17 del proper mes de Desembre, a les dotze hores.

El plec de condicions es troba de manifest a la Secretaria municipal.
Olot, 28 de Novembre de 1932.

L'Alcalde interí,
R. Aubert Cros

LLUÍS VERGÉS SASTRE

REBUDES LES NOVETATS I
FIGURINS DE TEMPORADA

CONFECCIÓ I TALL DES
DE 60 PESSÉTES VESTIT

CLIVILLERS, 33-2.º - OLOT

Sol·licitat per don Josep Sau Santaló, el corresponent permís per a instal·lar un electre-motor d'un HP. als baixos de la casa número 15 del carrer de Lliberata Ferrarons d'aquesta ciutat, com ampliació del seu taller de talabarder; en compliment del que disposa l'article 198 de les Ordenances municipals, s'anuncia al públic per a que els veïns que es creguin perjudicats puguin presentar reclamacions en el termini de quinze dies a la Secretaria d'aquest Ajuntament.
Olot, 1 de Desembre de 1932.

L'Alcalde acetal.,
G. Vidal

Sabó La Picadora

¡Pessebristes! Es ven un gran teló de fons, pintat al tremp sobre tela

Per detalls: Casa GUIXAIRE.
Rosser, 7.

DE LA CIUTAT

Demà la «Penya Fajol» del Casal Català, amb motiu d'haver entrat a formar part de la mateixa un nou company, ha organitzat un lluït ball que tindrà lloc a les sis de la tarda.

Els joves que la formen es complauen en convidar-hi a totes les damiselles olotines.

Xocolates fines, aromàtiques i econòmiques? Proveu les que fabrica en JOSEP COSTA

Xanclos de goma a 6 ptes.
Casa Rovira

Aquesta setmana la temperatura ha descendit notablement, ploquant amb força intensitat gairebé tots els dies. No obstant el dimecres féu bo, la qual cosa permeté que pogués celebrar-se la Firà de Sant Andreu amb regular esplendor i concurrència de forasters. Les transaccions foren moltes i a bons preus.

Guants de gamusa i de pell, forrats, per a home.

Camisera PUJOLAB

Està molt avançada la tasca que porta a terme el departament d'Economia de la Generalitat de Catalunya, amb la col·laboració de la Federació de Turisme de Catalunya i Balears, per tal de coordinar tots els serveis turístics de Catalunya.

S'han inaugurat ja alguns Sindicats de Turisme i sembla que molt aviat ho serà oficialment el de la nostra ciutat.

La més important
Casa Rovira

El propassat diumenge, dia 27 de Novembre, al local dels Grups Escolars, tingué lloc una reunió dels pares dels alumnes que hi assisteixen, per a la formació d'una Societat de pares de nens de l'Escola que vetlli pel compliment de tot el legislat en matèria d'Ensenyament.

Es nomenà una comissió per a portar a cap els treballs preparatoris i formació del Reglament. Aquesta comissió prega a tots els pares que simpatitzin amb aquesta idea i que encara no estiguin inscrits, que trameixin la seva adhesió, quan abans millor, per conducte dels seus fills, als senyors Professors dels Grups Escolars.

andorrà sastre

vestits per a
tardor-hivern 1932-33
qualitat garantitzada

Havem vist els cartells anunciadors de les hores de venda, d'alguns estancs, redactats en castellà.

No fóra possible, almenys, que anunciessin en bilingüe, com ja fan altres?

Calçats crepé per plujes
des de 9'50

Casa Rovira

A la casa Serradell hem vist una gran varietat d'aparells de ràdio de diferents preus, marques Clarion, Crosley, Philips i «La Voz de su Amo», tots ells models nous, posats rescentment al mercat.

Magatzem de NOVETATS

Casa Nyera

de

JOAN GUITART

Sempre les darreres Novetats

Dimarts passat es traslladà a Barcelona una representació de la Junta Directiva de l'Orfeó Popular Olotí, per tal de fer entrega al Doctor Francesc Fàbregas d'un artístic pergami en el qual se'l nomena President Honorari d'aquesta entitat.

El seu fervent olotinisme i el seu constant desvetllament a favor de la cultura musical i artística de la nostra ciutat, per la que tan ha maldat el nostre Orfeó, el fan ben mereixedor de l'alta distinció que aquesta entitat li ha otorgat.

JOAN FAJULA

DENTISTA

Serra i Ginesta, 1, pral. - OLOT

Demà diumenge, al Centre Catòlic, a les cinc en punt de la tarda, es posarà en escena el drama en tres actes i en prosa, original d'En Pere Boquet, «Els Masells».

Merceria i Cotilleria IDEAL

Cotilles i Sostens

GRAN ASSORTIT EN LES
DARRERES NOVETATS

Articles MADAME X.

Casa especialitza en la confecció de FAIXES VENTRALS

Taller de Calats

Plaça Conill, 2. - OLOT

FUTBOL. — Diumenge passat l'Olot F. C. es traslladà a Anglès per tal de jugar-hi el corresponent partit de campionat, on hi perdé per 4 goals a 1. Sembla que les raons que determinaren aquest resultat foren les de jugar en camp contrari i l'excessiva duresa que empraren els anglesencs. Nosaltres entenem que sols amb un bon entrenament es podran subsanar aquests lapsus.

Els altres resultats foren: Pont Major, 2 - Bescanó, 3. — Amer, 0 - Banyoles, 4.

Demà el nostre primer equip ha de desplaçar-se a Anglès.

Botes pell engrassades per a home, n.º 39/45 a 12'50 ptes.

Casa Rovira

Domènec Espadalé

Autos «MINGUET»

Lloguers a preus econòmics

Cinema Ideal Park

DIJOURS VINENT, tarda i nit

MARLENE DIETRICH

Gary Cooper - Adolphe Menjou

en

MARRUECOS

Direcció de
JOSEPH VON STERNBERG

L'animador que fa pensar

INFORMACIO

REGISTRE CIVIL

■ Moviment de població corresponent a la setmana que finí el dissabte, dia 26 de Novembre:

Naixements: Nena, filla de Joan Olivas Palop i Maria Ferrer Tarrús.

Defuncions: Joan Güell Cros, 56 anys, casat; Sant Rafel, 8. - Maria Palomé Pujol, 40 anys, casada, Roser, 19. - Josepa Arbós Guinó, 74 anys, vídua, Bisbe Guillaumet, 8. - Anna Puncet Vilaró, 83 anys, soltera, Hos pital.

Kysset - Kysset - Kysset que serà KYSSET?

PERRUQUERIA PER A SENYORES
CARME FERRÉS
Nou de Sant Antoni, 9
(Davant Impremta Aubert)

Xocolates fines, aromàtiques i econòmiques? Proveu les que fabrica en JOSEP COSTA

POLÍTIQUES

■ En presentar la dimissió del càrrec d'Alcalde de Les Planes, el senyor Pere Sacrest ha adreçat als seus conveïns un manifest ple de noblesa i sinceritat, sense la més petita censura a l'adversari. El fet és aquest: en les darreres eleccions, el poble de Les Planes s'ha decantat per la tendència representada per un sector polític que considerava incompatible el senyor Sacrest amb el càrrec d'Alcalde. I ell li torna, amb gest senzill i digne, la vara que li havia estat confiada reiteradament; i, en fer-ho, es limita a recordar algunes de les millores realitzades per la seva iniciativa o amb el seu concurs.

Una de les més cabdals és la construcció d'un Grup Escolar, del qual pot justament enorgullir-se el poble de Les Planes. I no parà fins que aquest problema estigué completament resolt. Nosaltres recordem encara la joia amb què inaugurarà aquell magnífic edifici, un dia lluminós, i que va ésser compartida per tots els seus conveïns.

No és pas menys remarcable l'obra

Cafè SPORT

CONCERTS A TOTHORA
CAFÈ EXPRES, LICORS
I APERITIVUS DE MARCA.
EL PREFERIT PELS SENYORS VIATJANTS DE COMERÇ I TURISTES

Passeig de Blay, 2 - OLOT

Alfombres Carpets
Coco del País i Estranger

Visiti la Casa de les més grans existències

JOSEP VIVES SERRA
Amargura, 1 - OLOT

de beneficència i acció social. Si En Sacrest va recordar-se dels infants, fent que poguessin rebre la primera llavor de la cultura en una Escola digna d'aquest nom, no va pas negligir els vellets. I així va ésser instituïda la Diada d'Homenatge als Vellets, celebrada amb èxit creixent durant onze anys.

Hem de remarcar també les millores urbanes realitzades a Les Planes, el sistema democràtic amb què eren repartits els tributs, assenyalant una quota elevada a les classes benestants i mitjanes i reduint a un límit molt baix la dels treballadors, i una sèrie de projectes en estudi, que cal desitjar que es portin a cap aviat, en bé de la població.

Una llarga tasca feta amb seny, entusiasme i eficàcia és la millor executòria del senyor Sacrest. Passaran —gairebé han passat ja— els apassionaments de la lluita; però l'obra a-complida restarà en peu i seran reconeguts per totes les persones imparcials els serveis prestats al poble de Les Planes.

Barberia de LLUIS CASTELLS

Salvador Seguí, 5 (abans Carme) - Olot

Voleu fer-vos una cultura EUROPEA?
Voleu comprendre el CINEMA sonor?
Voleu treure profit dels VIATGES?

Aprenen l'Anglès i el Francès

La casa de les novetats Casa Rovira

DE SOCIETAT

■ A Barcelona ha contret matrimoni amb la senyoreta Lina Banaprés i Oller el jove advocat Josep M. Malagelada i Figa, fill de l'ex-registrador de la nostra ciutat senyor Marian. Enhorabona.

PERFUMERIA VINYETA

■ Pel nostre bon amic Emili Vila ha estat demanada la mà de la sim-

FUSTERIA ARTÍSTICA ENRIC FAJEDA

Es fan treballs amb fusta de tota classe: Especialitat en models i :: ebenistaria ::

CARRER CLIVILLERS, 13 - OLOT

TEIXITS :: CONFECCIONS
SASTRERIA
I GÈNERES DE PUNT

ADOLF PRAT

SANT ESTEVE, 27. - OLOT

pàtica senyoreta Na Margarida Trayter. A la gentil parella i a les respectives famílies, la nostra més cordial enhorabona.

Capas impermeables des de 7'50 Casa Rovira

JOAN CASADEMONT COLOMER

DENTISTA - RAIGS X

Visita tots els dies de 9 a 1 del matí i de 3 a 7 de la tarda, en la seva

CLINICA DENTAL
Plaça Pàrroco Ferrer, 8
(sobre Cafè Novetats), primer pis
OLOT

■ Els distingits esposos Joan Olives i Na Maria Ferrer, s'han vist pares per primera vegada d'una xamós nena, vinguda al món amb tota felicitat.

Desitgem una llarga vida a la novada i felicitem als pares per tan grata nova.

Rigat Sastre

Olot

Sabó LA PICADORA
el més bo

RELIGIOSES

■ Dimercres començà a l'església parroquial la novena de la Puríssima que predica el Reverend Pare Timoteu de Palafrugell, religiós caputxí.

Voleu fer-vos una cultura EUROPEA?
Voleu comprendre el CINEMA sonor?
Voleu treure profit dels VIATGES?

Aprenen l'Anglès i el Francès

■ Han estat nomenats vicari de Sant Salvador de Bianya, mossèn Antoni Riera, i de Sant Esteve de Bas, mossèn Feixas.

Ha rebut els gèneres de la present temporada i gustosament els ofereix a la seva clientela i públic en general

**SASTRERIA
J. ISERN
OLOT**

TORNERIA
I OBJECTES D'ART

**P. MARGUI
GUAL**

Fontanella, 8
Tallers: Sant Antoni, 11

Per tal de substituir la vacant per la mort sobtada del jove sacerdot mossèn Josep M. Carreres, ha estat nomenat vicari de Sant Joan les Fonts mossèn Josep Cassassa.

També ha estat nomenat vicari de Castellfollit mossèn Gaspar Bosch, que fins ara ho era de Crespià.

SENYORA:
Recordi's que les Mitges de més duració i de més bon preu les trobarà al Palau de les Mitges

Es sens dubte la Casa més ben assortida
BELLAYRE, 6 (davant Farmàcia Cardelús)

GENERALS

■ BANQUET DE COMIAT AL GOVERNADOR SENYOR AMETLLA. - La suggestió d'El Autonomista de dedicar un banquet de comiat que voldríem que no fos de comiat —al periodista i governador dimissionari senyor Claudi Ametlla, ha trobat cordial ressò.

Aquest acte de germanor periodística es celebrarà demà a l'Hotel Peninsular.

Sabem que, deixant de banda certes discrepàncies polítiques, entre els que volem posar sempre per damunt de tot els sagrats interessos de Catalunya i de la República, seran en gran nombre els qui s'adheriran a aquest acte d'homenatge a l'excellent governador que en tota ocasió ha servit, amb aquella noblesa i lleialtat que constitueixen el fons del seu caràcter, aquests interessos i els de les comarques gironines.

Afai't's a la Perruqueria Castells

Voleu vestir bé?
Visiteu la Sastreteria de

Francesc Serra
REBUDES LES NOVETATS
PER HIVERN

Lorenzana, 16, 1er. 1ra. - OLOT

COBLA - ORQUESTINA JAZZ ELS 7

CONCERTS - BALLS
SARDANES - OFICIS

CONTRACTISTA:
EUDALT ARQUES PUIGDEMONT
(LIBRERIA)
OLOT

Tintoreria SANCLIMENT

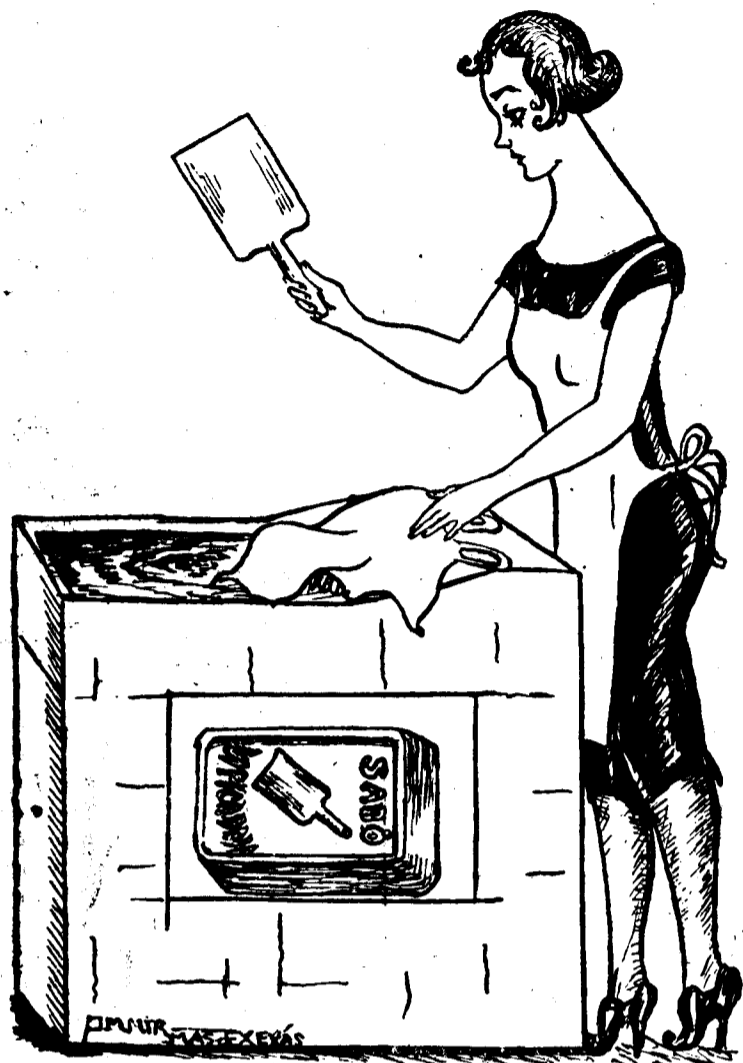
TREBALL ESMERAT
PUNTUALITAT AMB ELS
ENCÀRRECS

C. Salvador Seguí, 6 - OLOT

Imp. Aubert. - Nou de Sant Antoni, 7

SABO LA P

E
L
M
E
S
B
O

E
L
M
E
S
E
C
O
N
O
M
I
C

E
L
D
E
M
E
S
R
E
N
D
I
M
E
N
T

P
I
C
A
D
O
R
A

OLOT

SOCIETAT ANONIMA DE TRANSPORTES

OLOT

Servei de Recader diari entre Olot i Barcelona
i viceversa amb combinació de la

AGENCIA ARIAS

Passeig del Born, 13 - Teléfon, 13354

Es garanteix un SERVEI RAPID, ECONÓMIC I PERFECTE.

Paquets entregats al vespre a Olot, a les nou del matí del
dia següent són lliurats als consignataris de Barcelona, i
així mateix els que són entregats a Barcelona fins a la una
de la tarda, a les set de la mateixa arriben a Olot.

S'admeten encàrrecs a:

ANONIMA DE TRANSPORTES (Carrer Antoni Llopis)

i a les SUCURSALS:

Plaça de la República, 11. - Teléfon, 48

Carrer de la Proa, 7 (abans «Casa Singla»)

A més, aquesta Societat compta amb un vagó diari de Sant
Joan les Abadesses a Barcelona i viceversa pel transport
de mercaderies de PETITA VELOCITAT, que limita el
temps en el trajecte a dos dies.

Farmàcia i Perfumeria

Josep M.ª Llach Puig

Químic-Farmacèutic

Bonaire, 1 - Nou Sant Antoni - **OLOT** - Teléfon, XXIII

L'ASSICURATRICE ITALIANA

Companyia de Segurs contra els Accidents

(col·lectius del Treball, Agrícoles, Individuals i Responsabilitat Civil)

COMPANYIA ADRIATICA DE SEGURS

(incendis i vida)

Agent general per Olot i la seva comarca:

JOSEP ROSSELL SOLA

Plaça Pàrroco Ferrer, 12-1er.